

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 158.

V Ljubljani, v četrtek 12. julija 1888.

Letnik XVI.

Cesarski shod.

△ Potovanje nemškega cesarja Viljema II. v Peterburg je predmet raznim razpravam, sklepom, upom in bojaznim. Nad sto let opirala se je Prusija na svojo iztočno sosedo in v zvezi z njo dosegla v Evropi merodajno besedo, držeč se krute teorije, da je moč nad pravico. V zadnjih letih pa je bilo politično obzorje zagrnjeno v sive oblake, ki so naznanjali hud vihar. Še okoli novega leta tresle so se evropske borze, padali so vrednostni papirji. — Razvlekle pa so se nenadoma lene megle, in blagodejno solnce siplje zopet iz-za oblakov žarke mirovnega upanja na mrtvično lice oslabele Evrope. Razmere mej državami zboljšale so se toliko, da se je polegel vojni hrup in da se nam v najbližji prihodnosti ni treba bati vojske. Obisk nemškega cesarja v Peterburgu pa bo gotovo z nova utrdil zvezo mej Nemčijo in Rusijo in s tem tudi pomiril javna glasila, ki so iz neblagih namenov želeli krvavega boja.

Že v prestolnem govoru je Viljem povdarjal in razglašal vsi Evropi, da Nemčija želi miru, in česar beseda njegova iz daljave ni dosegla, posrečilo se bo osebnemu njegovemu posredovanju. Vredno je opomniti, kako pišejo o cesarskem shodu angleški in francoski listi. Angleški listi obžalujejo, da Anglija ni pristopila k srednje-evropski mirovni zvezi, ker bi potem Nemčija ne iskala prijateljstva ruskega, in bi Anglija, Nemčija, Avstrija in Italija mogle ohraniti svetovni mir. Nekdaj ponosna Britanija mora gledati, kako Nemčija sklepa prijateljstvo z Rusijo, in boji se za svojo posest v daljni Aziji. Še vedno velja pravilo, da mora Anglija v Evropi braniti zaklade v Indiji. Denar in oddaljene nasebine ne dajo poročstva vedni moči in veljavi države. Tudi Benetke so bile nekdanj velesila v Evropi, a danes je zgubil vso grivo beneški lev. Ako Anglija ne bo ozdravila hude irske rane, ne poravnala stoletne krivice, ako bo zarjavelo njeno orožje, tiho in skromno ločila se bo sama iz svetovstva velikih držav. Angleški listi tolažijo občinstvo

z dovtipnimi telegrami in dopisi, toda črnilo ne bo vstavilo kolesa svetovni zgodovini.

In koliko upov so Francozi stavili v Rusijo, edino svojo „morálno“ zaveznico v Evropi! Kakor kaže, tudi ta zaveznica ne bo jim ostala vedno zvesta in udana. Le z rusko pomočjo upala je Francija pridobiti si Alzacijo in Loreno, matere so vodile otroke na sprehodih v obleki à la cosaque, ruski zastopnik v Parizu bil je slavljen in poveljčevan: in vsi upi naj gredo po vodi! Časniki sklepaajo strahovite reči iz nemško-ruskega prijateljstva, nekateri celo svetujejo zvezo z — Avstrijo.

Tudi v Avstriji imamo dovolj čukov, ki si v temi sovražstva slikajo strašne podobe o prihodnosti; zlasti madjarski politiki niso mirni, ker še vedno niso pozabili poraza pri Vilagosu. Znani oficijozni listi molčali so dolgo o cesarskem shodu, in še-le zadnjo nedeljo oglašil se je „Fremdenblatt“ ter naznanil svetu, da potovanje nemškega cesarja pomeni mir. Sicer ne smemo upati, da se bodo rešila razna preporna vprašanja, vendar bo mir gotovejši. Posebno pa se Avstriji ni treba bati ničesa, ker o zvezni zvestobi nemškega cesarja ne moremo dvomiti.

Ruski listi pa so polni optimizma. Potihnili so napadi na Nemčijo, in vsi se veselijo prihoda nemškega cesarja, ker upajo, da bo Rusija z diplomatsko pomočjo Nemčije na Balkanu izpodrinila Avstrijo.

Kakor razvidno, različno presoja evropsko časopisje shod nemškega cesarja z ruskim carjem. Avstrija že pozna Bismarckovo prijateljstvo, vendar smemo upati, da se ne bo zrušila avstrijsko-nemška zveza, dokler bo imela le mirovni značaj. Nasprotno pa se ne moremo toliko zanašati na Nemčijo, da bi agresivno postopali proti Rusiji. Najbolje je, kar more storiti kronist: počakajmo brez predrznega zaupanja, pa tudi brez nečastne obupnosti.

Papeževa okrožnica o človeški prostosti.

(Dalje.)

Zmernejše, a nedoslednejše je mnenje onih, ki trdijo, da po božjih postavah se mora ravnati življenje in vedenje posameznika, ne pa državo: v javnem življenju da je dovoljeno od božjih postav odstopiti, ter se pri postavodajalstvu kar nič ne ozirati na nje. Iz tega pa nastane potem zla posledica, da državni in cerkveni red moreta ločena biti. Kako ničevna je ta trditev, lahko se razvidi. Kajti narava sama naznanja, da družbi je namen, svojim udom pomagati k čednemu življenju, in to k takemu življenju, ki je božjim postavam primerno, ker Bog je začetnik vse čednosti in pravičnosti; torej bi bilo veliko protislovje, ako bi bilo državi dovoljeno, ne ozirati se na one postave ali celo nasprotnega kaj določevati.

Vrhu tega je vladarjem narodov dolžnost, z modrimi postavami skrbeti ne le za zunanje koristi in zadeve, temveč posebno tudi za duševna dobra. Ničesa si pa ne moremo misliti, kar bi ta dobra utegnulo bolj pospeševati, kakor take postave, katere iz Boga samega izvirajo: oni torej, ki se pri vladanju držav nič ne ozirajo na božje postave, so krivi, da se javna oblast ne zлага s svojim namenom in z naravno določbo. Še važnejše je to, kar smo že drugje večkrat omenili, da se namreč državna in cerkvena oblast, izvršujoč svoje dolžnosti, morate včasih srečati, akoravno državna oblast nima istega bližnjega namena, kakor cerkvena, niti ne hodi po istem potu do svojega cilja. Obedve namreč ukazujete istim osebam in ne redko celo gledé istih reči, če tudi ne v istem zmislu. Ker pa je razpor nedostojen in premodri volji božji gotovo nasprotujoč, mora se vzrok preprirov, kolikrat se to pripeti, po nekem pravilu in redu odpraviti ter spet za zlogo skrbeti. To zlogo pa so po pravici primerjali zvezi med dušo in telesom, ki je obema v prid: ločitev njuna pa je posebno telesu škodljiva, ker mu življenje uniči.

LISTEK.

Črt — volilni agitator.

Ura na mestnih zvonikih je odbila šest. Črt, ki je ta dan poletaval nad mestom, vsede se konečno na streho neke hiše in jame polagoma raztezati posamične dele prutila, koje je imel v roki. Bilo je to čudno prutilo — trnek z udico, kakor daljnogled, ki ga je bilo možno raztegniti do ogromne daljave.

Na to iz krabice, koje je imel s seboj, vzame las, pripne ga na prutilo — kaj prečudna vada — in ga spusti v najljudejato mestno ulico.

Bodisi, da so bili ta dan meščani preveč krepstni ali pa vada ni bila preveč vabljiva — minolo je pet minut, in nihče ni še hlastnil za udico.

Črt privleče iz krabice ves nevoljen družega črvička in ga velegracijozno vrže v drugo ulico.

Žal, — vse pričakovanje je bilo marno. Vada s trnka je zginila, ne da bi se bila vjela ali nabóla kaka žrtev, in naš črt je zgubil konečno „židano“ voljo. „Čul sem že davno o teh ljudeh“,

godrnja, „toda le počakajte, jednega moram vjeti — če ne...!“ dostavi neizrečno zlomiseln in nabóde na udico novo vado. Bil je to košček tiskanega papirja.

Silno premetavanje prutila svedočilo je o dobrem vspehu — in z velikim napórom privleče na streho debelega, dva stota težkega agitatorja.

Pokazalo se je, ko je uboga žrtev hitala po zraku, da se črt ravno ni pospešil, da bi mu izruval trnik; pri tej delikatni operaciji tudi ni skazoval one spodobne uljudnosti in hvalevredne ročnosti, s koje se je vedno odlikoval.

„Pojdi sem“, zarohni nad njim ter zgrabi barantača za vrat. „Jenjaj se že napenjati in nikar ne misli, da sem s teboj kaj pridobil. Bil si že naprej moj; to je bilo samo časovno vprašanje.“

„Saj ne zdihujem, gospod, zbog tega“, kriči nesrečnež in maje z glavo na vse strani v nepopisni bolečini. „Samo to me peče, da sem se dal opehariti takemu bednemu vetrnjaku...! Kaj pa porekó ti tam doli? Tolikanj dragocenih koščkov spustiti in se napósled vjeti na tako mrvico“, pristavi žalostno in se zagleda v vade, koje je črt skrbno poravnaval in z nova nabadal na udico. „To je, kar me grize in peče, gospod!“

„Poznam to“, odreže se črt filozofično. „Doslej nisem vjel še nikogar, ki bi ne bil do pičice jednako govornik...! Toda, čuj, vi tam doli ste nekako prenapeti...! Glej, tu imam svoje najlepše peklenske vade, a danes še ni nikdo ugriznil vánje! — Možno, da se posreči tvojemu dovtipu, o kojem vzlje tvojemu neugodnemu položaju ne more nihče dvojiti“, dostavi črt, vračajoč se zopet k svoji prvotni uljudnosti. Agitator pregleduje vsebino krabice s sladkim usmevom.

„Preveč starodóbnó, gospod... vse je že davno prošlo...! Sploh“, pristavi zajedno še živahneje, — „mogoče bi mi bilo, seveda proti pošteni proviziji, nekaj ponuditi, kar bi — hm! gotovo bolje ugajalo, nego ti-le črvički. Blagovolite mi samo dovoliti“, nadaljuje najslajšim glasom, — „privoščiti malo, neznatno premijo — umeje se, da v gotovini — a jaz sem vam najuljudneje na razpolaganje.“

„Narekujte svoje pogoje“, dé črt važno.

„Svobodo svojo in malo provizijo za vsacega, kojega vjamete, in stvar je ukončana.“

Črt se namuza, premišljujôč. Sploh pa, saj ima agitatorja v pestéh, méni on, in rizika ni velika. „Torej velja!“

Da nam bode to še bolj jasno, moramo si še posebej ogledati različne napredke svobode, katere imenujejo posebne pridobitve našega veka.

V prvi vrsti si hočemo pri posamnih osebah to ogledati, kar posebno čednosti vere nasprotuje, marveč tako imenovano versko svobodo. Ta se opira na izrek, da vsakemu je prosto, držati se vere, katera mu je po godi, ali pa nobene vere ne držati se. In vendar je med vsemi človeškimi dolžnostimi brezdvomno največja in najsvetejša ona, katera ljudem ukazuje, pobožno in vestno Boga častiti. In sicer sledi to neizogibno iz tega, ker smo vedno v oblasti božji, ker nas božja previdnost vlada, ker smo od njega izšli in se imamo k njemu vrniti. Razven tega treba pomisliti, da krepost v pravem pomenu besede brez vere niti obstati ne more: kajti djanje npravnostne kreposti se ozira na one reči, ki človeka k Bogu, največjemu in poslednjemu dobru vodijo; zato je vera, ki „ono izvršuje, kar se tiče direktno in neposredne božje časti“ (S. Th. II.—II. qu. LXXXI. a. 6.), kraljica in starejšina vseh kreposti. Ako se sedaj gledé na to, da je več nasprotujočih si vér nastalo, vprašamo, katere vere izmej vseh naj se držimo, odgovor nam dá razum in narava, da se moramo prav gotovo one držati, katero nam je Bog ukazal, katero kot tako ljudje lahko spoznajo po gotovih zunanjih znamenjih, s katerimi jo je božja previdnost odlikovati blagovolila, ker sicer bi morala v tako važni stvari nastati pomota, ki bi bila silno pogubna. Kjer se torej človeku dopusti ona prostost, o kateri govorimo, pripozna se mu pravica, da sme najsvetejšo dolžnost brez kazni narobe obrniti in opustiti, nespremenljivo dobro zapustiti ter se k zlu obrniti. To pa, kakor smo že rekli, ni prava prostost, marveč lažnjiva prostost, je suženjstvo v greh zabredle duše.

Ako premišljujemo isto prostost v državi, dokazuje se nam, da ni vzroka, zakaj bi država kako bogočastje izvrševala, ali javno izvrševati ukazovala; nobenemu bogočastju se ne sme prednost dajati pred drugimi, temveč vse vere morajo enako pravico imeti, in ni treba nikakega ozira imeti do naroda, ako isti katoliško vero spoznava.

Da bi to prav bilo, moralo bi res biti, da državljanska družba ljudi kot taka ali nikakih dolžnosti do Boga nima, ali da se sme istih brez kazni otrestiti. Toda oboje je očitno krivo. Kajti ni dvoma, da družba človeška je vsled volje božje nastala, bodisi da gledamo na njene dele ali njeno upodobljajoče načelo t. j. avtoriteto, bodisi da premišljujemo njen namen, ali mnogotere koristi, ki jih družba ljudem ponuja. Bog je, ki je človeka za družbo stvaril ter ga z drugimi zvezal, da bi vkupno z drugimi dosegl, kar njegova natura zahteva, pa ne more sam doseči. Zato mora vsakako državljanska družba baš kot družba Boga kot svojega očeta in začetnika pripoznati ter njegovo moč in vladno spoštovati in častiti. Pravica torej in razum enako prepovedujeta, da bi državljanska družba bila ateistična, ali, kar je ateizmu enako, da bi različne tako imenovane vere enako čast in brez razločka enake pravice imele.

(Dalje prih.)

„Blagovolite še trenotek počakati“, predlaga zviti agitator. „Pripetiti se vendar morejo še razni slučajji, kojih ne smem prezreti... Dajte mi to udico in pustite mi nánjo nabósti mojo vado. Taka stvar zahteva večje roke, in celó vaša znana ročnost mogla bi se zmotiti gledé pripravnosti sredstev... Pustite me pol ure samega, in ako bi ne bili z menoj zadovoljni, vražji naj bodem — vaš, hotel sem reči!“

Črt privoli, prikloni se in zgine. Elegantly skoči doli v ulico, recimo X., vstopi v najbližnjo modno prodajalnico za gospode, znana židovska trvdka, preobleče najokusneje novošegno, ter šeta po mestu, gré na ljudski vrt in družega ne misli, nego na svojo zabavo.

Kaj je ta večer uganjal črt, ne spada v naše pripovedanje.

Toda vrnimo se k našemu agitatorju, kojega smo ostavili na strehi.

Ko se ta gospod uveri, da črt ni prisoten, izvleče iz naprsnega žepa lepó zložen tiskan papirček ter ga pripne na trnek. Nato vrže udico na P. cesto; jedva pade udica tija, že nekdó vgrizne vánjo; trnek je gotovo kedó pogoltnil. Ko bi trenil, potegne žrtev k sebi, sname jo s trnka in udico znova na-

Politični pregled.

V Ljubljani, 12. julija.

Notranje dežele.

Ministerstvo zunanjih zadev odločno naglašá, da avstrijska vlada ni v nobeni zvezi s sklepi in potovanjem srbskega kralja Milana gledé ločitve zakona. Vlada je tudi bajé naročila poluradnim listom, naj pišejo v tem smislu.

Del madjarskega časopisja je zopet pričel boj zoper **grofa Kálnokyja**. „Egyetertes“ mu predbaciva, da je premlačno postopal v bolgarskem vprašanji. List pravi: „Menda so na Dunaji že a priori sklenili, rešiti vshodno vprašanje potom kompromisa. To pa ne zadostuje avstrijskemu nalogu na balkanskem polotoku... Ako gledé bolgarskega vprašanja ni med Rusijo in Avstrijo razpora, čemu torej toliko oboroževanje? Ali morebiti za to, da se osigura Nemčiji posest Alzacije-Lorene? Ako je Bismarcku Bolgarija Hekuba, briga nas alzaško vprašanje še veliko manj. Ako se Nemčija ne poteza za naše koristi, treba tudi ni nam, da bi si za Nemčijo belili lase.“

V **dalmatinskem** deželnem zboru je predvčerajšnjim vložil poslanec dr. Messa predlog o gradjenji železnice Knin-Zader. — Služba posebnega duhovnika raguški bolnišnici se je potrdila. — Dr. Ivčević je predlagal premembo § 33. obč. volilnega reda. Ta predmet se je izročil posebni komisiji.

Vnanje države.

Papež Leon XIII. izdeluje poleg že naznanjene okrožnice o razmerji mej cerkvijo in državo še drugo, koji predmet je socijalno vprašanje. Sv. oče bo izdal to pismo še v tekočem letu. — „Propaganda fide“ se z nova pogaja, da bi oprostila misijonarje, koje ima Mahdi vjete v Kartumu. — V Dublin poslani msgr. Persico, da se pouči o irskem vprašanji, ostal bo še nadalje na „zelenem otoku“.

„Pester Lloyd“ je izvedel, da se bo zadeva mej **srbsko** kraljico in kraljem kmalu poravnala, ker je prva izprevidela, da ne more upati pomoči od katerekoli strani. Srbska vlada je prosila oblast-nije v Wiesbadnu za svoje odposlance pomoči, ki se jim ni mogla odreči. Z druge strani pa se javlja ravno nasprotno. Generalu Protiću se je naznanilo, da ga bodo oblastnije pedpirale le tedaj, ako se uvede in konča redna pravda. V tem slučaju pa bi kraljica s prestolonaslednikom zapustila Wiesbaden ter se nastanila v Rusiji ali Franciji. Protić je sicer naglašal nasproti kraljici, da ima že v rokah listino, na podlagi koje mu je pomoč oblastnij osigurarana. Gororil pa je to neresnice le zaradi tega, da bi preplašil Natalijo.

Petrograjski krogi so trdno prepričani, da bo Rusija takoj po odhodu nemškega cesarja sprožila **bolgarsko** vprašanje. Zadnji njen korak v tem oziru je bil ta, da je pozvala Turčijo, naj pozove Koburžana, da zapusti Bolgarijo. Turčija na ta opomin še do danes ni odgovorila. — Princ Koburški je predvčerajšnjim zapustil samostan Kalofer ter s spremstvom odpotoval v Burgas in Varno.

Nemški kanceler Bismarck je naznanil dunajskemu in italijanskemu dvoru, da cesar Viljem pri svojem potovanju ne bo v nobenem oziru prezrl koristi visokih zaveznikov Nemčije.

Berolinski krogi imajo menda veliko zaupanja do potovanja cesarjevega v Petrovi dvor. **Nemčija** hoče namreč porabiti to priliko ter postopati nasproti **Franciji**, oziroma francoskemu prebivalstvu v Alzaciji-Loreni z izzivljajočimi naredbami; pripravlja se namreč za te dežele enako delovanje gledé kupovanja zemljišč in naseljevanja nemških podložnikov, kakor se to vrši zoper Poljake. Fran-

bóde. Z istim vspehom vrže udico na ostale tri glavne trge.

Za nekaj trenotij imel je volilni agitator pokrito vso streho s svojimi žrtvami.

Še silneje natezanje motvoza sili ga, da napne vse svoje moči in spretnost.

Z nadčloveško močjo posreči se mu konečno vreči breajoči predmet na streho. Peklenski lomoz pretresal je mestni vzduh, ko agitator položi k svojim nogam črtovo veličanstvo. Gospoda se merita srditimi pogledi.

Agitatorju je bilo še v dobrem spominu, kako se je prej z njim postopalo, torej se tudi on ni podvizal z odpenjanjem trnka. Ko pa se vendar konečno pripravi, vpraša črta, je-li zadovoljen z njim. Ali črt je bil popolnoma zamaknen v vado, koje mu agitator potegne iz ust.

„Da, zadovoljen sem“, izpregovori napósled, „in ti odpuščam... Toda, kako se zove to-le?“

„Pripoznite se malo“, nato agitator razgrne natisnen papir. Bil je židovski dnevnik.

Črt napne svoji kosmati ušesi.

„To je laži-svobodomiselnost, koje vi takó ljubite“, pošepče mu agitator, zapenja se si suknjo k odhodu.

A. S.

cosko časopisje je vsled tega jako razburjeno. „Siècle“ piše: Ako se bo grdo ravnalo z našimi rojaki, uporabila bo Francija vzlic svoji miroljubnosti vsa sredstva v obrambo mejnarodnih pravic.

Francoska zbornica je sklenila še pred sklepom sedanjega zasedanja rešiti predlogo o utrjevanjih pristanišč v Cherbourgu, Brestu in Toulonu. Zaradi tega postavil se je ta predmet na dnevni red današnje seje. — Senat je v drugem čitanji potrdil postavo o novačenji, ki določuje aktivno službo na 3 leta in ono v rezervi na 6½ leta. — Poročila o Boulangerjevem potovanji si diametralno nasprotujejo. Le toliko je gotovo, da je na večino postaj, skozi koje se je vozil general, redarstvo zabranilo vhod narodu.

Italijanski senat je potrdil vladni predlogi o železnicah in finančnih naredbah.

V **angleški** spodnji zbornici je predlagal liberalac Fenwick, bivši rudokop, naj se dovolijo državne dijete poslancem. V prejšnjih časih plačevali so volilni okraji sami svoje zastopnike. Ker pa je bilo to za mnoge pokrajine preveliko breme, zgodilo se je dostikrat, da taki okraji niso poslali v zbornico svojega poslanca. Sedaj opravljajo poslanci svoj posel brezplačno. Fenwick je nameraval s svojim predlogom omogočiti vstop v parlament delavski stranki. Toda vlada je pobijala ta nasvèt, češ, ta predmet ni še v okvirji praktične politike ter se sedanji proračun še ne sme obremeniti s to točko. Predlog je podpiral Gladstone, a propadel je pri glasovanji s 192 proti 135 glasovom.

Angleška orožna moč v pokrajinah **Culu-zamorcev** ima 300 mož redne konjice, 120 mož pehote na konjih, 440 mož redne pehote z dvema topovoma in dvema mitrailleuse-ama, 160 Culustrelcev in 250 Basuto-konjikov. Vrh tega je poslal poglavar v Natalu, sir A. Havelok, 800 mož pehote na pomoč. Ta orožna sila je jako skromna in skoraj gotovo nezadostna nasproti toliki vstaji, koje glavni vodja je glavar Usutu-zamorcev, Dinisulu. Njegov podpoveljnik Išingana se je nedavno bojeval z Angleži, ki so ga sicer premagali, a pri tem imeli znatne izgube. Vstaja je tembolj resna, ker se je Dinisuluju pridružil rod Boersov.

Turški sultan je podpisal iradé, ki nakazuje velikega vezirja, naj skrbí za to, da se bo plačal tekoči obrok ruske vojskine odškodnine, kakor tudi zaostanek v znesku 7¼ milijona rubljev. Rusija brž ko ne s tem ne bo zadovoljna, ker je Nelidov odločno zahteval jamstvo, da se izpolnijo dotične turške obljube.

Izvirni dopisi.

V **Slavini**, 7. julija. Začeli smo zidati ta teden novo šolo. Sedajna šola je bila pozidana na mestu poprejšnje cerkvene hiše in kašče l. 1847. in primerno prirejena za enorazrednico. A število za šolo godnih otrok je naraščalo takó, da se je pred tremi leti moral ustanoviti II. razred, za kateri nikakor ni bilo najti prostora v šolskem poslopji. Prisiljeni smo bili, najeti zanj sobo v privatni hiši in se pripravljati, da bomo novo šolo zidali. Toda kje in kako bomo dobili potrebnih denarjev, ker šolska občina je uboga kakor večinoma vse notranjske? Našli smo, hvala Bogu, dobrotnika, katera bota pomagala, da dobimo brez posebne naše težave krasno novo šolsko poslopje, ki bode imelo prostora za tri razrede razun stanovanja nadučiteljevega in družih stranskih shramb. Ona sta slavinska rojaka in veleposestnika preblagorodna gospoda Franjo Kalister v Trstu in Josip Gorup na Reki, ki sta se odločila v proslavljenje štiridesetletnice presvetlega našega cesarja preskrbeti nam šolo, v kateri se bo likala in mikala slavinska bistra mladina, da postanejo iz nje dobri kristijani, pošteni ljudje in domoljubni zvesti državljani. Vsadila sta preblaga dobrotnika zrno, vsejala seme, od katerega bodo želi in vživali bogat sad še pozni rodovi. Delo se je pričelo te dni. Bog daj, da bi se tudi srečno dovršilo.

Letina nam kaže dobro; le zdaj nam nagaja dež, da se seno ne more spravljati, in nekateri izvirki ter manjši pritoki Pivke so nekaj mlak zalili. Zdravstvene razmere pri nas letos niso kaj prida. V nekaterih vaseh bolehaajo otroci za davico, in v družih so se ponujale po malem koze. Kar še nismo slišali, se je tu pripetilo, da je bila porodna mrzlica epidemična. Umrlo je to pomlad sedem porodnic vsled mrzlice, in velik strah je bil med ženami, ki se še ni popolnoma polegla. Sklepali so, da temu je krivo prestopno leto.

Iz Prage, 8. julija. Dasi oba slovanska blagovestnika sv. Cirila in Metoda zeló časté na Češkem, vendar ta dan pri nas ni narodni praznik, temveč ta dan slavi sesterska Morsva. Letos je bil ondi še posebno zaradi tega pomenljiv, ker se je nabiral po vseh mestih dar cirilo-metodijski za „Matico

školsko". S tem darom hoče Morava proslaviti spomin onih dveh mož, koja sta z Velehrada razširjevala svoje blagodejno delovanje do vseh končin Morave in Češke, koja sta v slovanskem jeziku prišla k nam oznanjevat vero Kristusovo. Dar cirilometodijski iz Morave in Šlezije namenjen je letos zgradbi novega gimnazijalnega poslopja v Opavi.

Tu bodi omenjeno, da je „Matica školská“ v 9 mesecih upravnega leta (od 1. oktobra 1887 do 30. junija 1888) prejela darov, društvenih prispevkov in družih dohodkov 127.388 gld. 67 kr. in izdala 132.967 gld. 44 kr., primanjkljaja je torej 5579 gld. Med izdatki so n. pr. plače učiteljstvu 70.045 gld., podpore občinam za vzdrževanje šol 15.231 gld., najemnina 11.096 gld. itd. Iz tega razvidite, kako veliko delokrožje je odmerjeno temu občekoristnemu in vevlačnemu društvu.

Seveda, tudi v to povsem narodno podjetje se zaletavajo strastno naši politični sovragi, kakor minole dni tukajšnji in brnski nemški listi zoper ustanovo češke akademije in velikanski dar 200.000 gl. neimenovanega daritelja. Poleg tega pa pozabljajo, da imajo jednake akademije Poljaki v Krakovem, Madjari v Budimpešti, Hrvati v Zagrebu in vsi drugi izobraženi narodi. Češka akademija znanosti, pravi „Mähr. Tagblatt“, ima biti „cvetličnik“ umetnemu negovanju slovesnosti, koja sredi malega narodiča češkega (Čechenvölklein) nič kaj ne napreduje. Dobro! Čehom ni bilo še treba dva ilustrovana lista (tednika) prepustiti pruskim rokam, kakor so to morali učiniti fakijski z dunajsko „Neue Illustr. Ztg.“ in „Heimat“, dasi so jim razmere ugodnejše. Češka akademija včed vzlic temu postane v istini in bode klila in žila, da jo bodo še čislali poštenu in učeni možje nemški.

Ponekod se v čeških listih oglašajo glasovi zopet še za drugo novo podjetje in to je: zoologični ali živalstveni vrt. Mnoga manjša mesta inostranska se ponajšajo z znamenitimi zoologičnimi vrtovi, n. pr. Frankobrod, koji je primerjati s tretjino Prage, Kolin na Reni s polovico stanovnikov, Draždane in Amsterdam, koja ne nadkrijujeta Prage, ni gledé leže, ni gledé števila stanovnikov. In vendar imajo ta mesta že davno slične ustave. Amsterdamski zoologični vrt sluje kot največji te vrste. Berolin bil je l. 1844. manjši nego je Praga, in že tedaj ustanovljen bil je zoologični vrt. Toda v vsi Avstriji ni niti jednega takega zoologičnega vrta. Kajti, kar se vidi v Schönbrunnu in na Dunaji, to se ne dá primerjati k popolnoma in dobro založenemu zoologičnemu vrtu. Doslej oživotvorili so Čehi mnogo prelepih narodnih podjetij, in da so vsa srečno dovršili, treba je bilo napenjati vse sile in žile: zgradili so dvakrat „Národní divadlo“ (gledišče), založili so „Matico školsko“, „Jednoto pošumavsko in severočeško“ — in zdaj zopet mislijo na založbo zoologičnega vrta v najbližji dōbi, koji bi gotovo lepo napredoval, čel in se množil v okrašaj mestu.

Členi carske opere moskovske, gospa Vjera Offrosimova, gospoda Sokolov in Führer, so še vedno predmet največje pozornosti in iskrenega vsprejema v „Narodnem gledišči“; občinstvo jih pri vsakem nastopu neobičajno toplo odlikuje in se pohvalno in laskavo izraža o milozvočnem njih petji, in to kaj velja, kedor pozná kritično pražko občinstvo. Pevec in igralec Führer ni rodod Rus, nego krščen z vltavsko vodo in je češke rodbine, in sicer sin slavnega skladatelja Führerja, čegar maše se po vseh cerkvah čeških pojejo.

In ker Vam skoro v vsakem dopisu poročam o kakem odkritju te ali one spomenske plošče ali spomenika, zabiti ne smem tudi slavnega glasbenega mojstra Prokša, učitelja Smetane, Mendla, Kolára, Kavane in drugih, kojemu je rodno mesto Liberec vzdalo spomensko ploščo na njegovem rodnem domu. Prokš je bil jeden onih Nemcev, koji so ljubili češko domovino svojo, koji so bili ponosni na njeno ime in niso bili neznosni nasproti drugi narodnostim, kakor se to godi dandanešnji v razupitem Liberci (Reichenberg). Prokš je bil velik umetnik in ustanovnik po njem imenovane šole — bil je slepee. Porodil se je l. 1794. v Liberci. Že v svoji nežni mladosti bil je umetnik. Nemila osoda ga je kruto preganjala. V 8. letu je oslepel na jednem očesu, a v 17. letu na drugem. V praškem ustavu za slepee se je izuril s pomočjo zvokovih črk takó v igranju na glasoviru, da ga ni ovirala slepota. Založil je bil knjižnico, v koji je bilo nad

sto glasovirskih šol. Prokš je umrl dné 20. decembra 1864. l. v Pragi in počiva na olšanskem grobju

Trgovinska in obrtniška zbornica.

(Dalje.)

VI. Gospod zbornični svetnik Mihael Pakič poroča, da se je c. kr. okrajno oblastvo v Ljubljani obrnilo do trgovske in obrtniške zbornice s prošnjo, naj poroča o prošnji Antona Kneza, kateri hoče napraviti javno tehtnico na svojem zemljišču na Grosupljem.

Občina Grosuplje šteje 1743 duš ter ima 38 trgovcev in obrtnikov, kateri bi večkrat radi zvedeli teža blaga, ki ga kupujejo in prodajajo. Manjše kolikoče odtehtujejo lahko na svojih trgovinskih tehtnicah, a večjih kolikoč pa že ne. Toda vse odtehtavanje je takorekoč brez koristi, ker izkazilni listi o odtehtovanju niso javni listi.

Z Grosupljega in iz sosednih občin hodijo na semenj v Ljubljano in druge kraje in bi tedaj zelo želeli, ko bi mogli deželске proizvode in blago odtehtavati na Grosupljem. Tudi obiskovalci semnje na Grosupljem in bližnjem Šmartnem posluževali bi se radi te tehtnice. Nadalje je poudariti, da je Grosuplje na veliki cesti, po kateri se izvodi tudi iz novomeškega in litijskega okraja mnogo blaga v Ljubljano na semenj, na kolodvor, in ker na tej črti ni javne tehtnice, moremo trditi, da je javne tehtnice zelo potreba. Zatorej nasvetuje odsek: Slavna zbornica naj se v svojem poročilu izreče za javno tehtnico na lasti Antona Kneza na Grosupljem. — Predlog se enoglasno sprejme.

VII. Gospod zbornični svetnik Anton Klein poroča o sledečem ukazu trgovinskega ministerstva od dne 18. februarja t. l., šte. 1389: „Došla je prošnja, naj se navadne tiskovine, katere nimajo nikakor tiskovnoredarskega značaja artističkih ali literarnih proizvodov, kakor n. pr. šolski zvezki, karte za čestitke, cenovniki, naznanila za oddajanje stanovanj, računske golice, učni razpregled za učence itd. izločijo iz obrtnega pojma tiskovnega izdelka in naj se dopusti prodajalcem papirja prodajati jih, ne da bi si za to morali prej izposlovati dopustilo.“

Da se utemelji ta prošnja, navaja se, da so rečene tiskovine kot potrebne v splošnem prometu postale potreben trgovinski proizvod in da jih mnogostranski iščejo pri prodajalcih papirja.

Po zdanjih zakonitih določilih treba je za trgovstvo s takimi tiskovinami izposlovati si obrtnega dopustila na podstavi §. 15., število 1. in § 21. zakona z dne 15. marca 1883, drž. zak. šte. 39 ter je moči uslišati prošnjo, odnosno oprostiti one osebe, ki prodajajo rečene tiskovine, dolžnosti, da jim v to ni potreba izposlovati si posebnega dopustila, samo po naredbi na podstavi §. 24. omenjenega zakona.

Z ozirom na ta določila poziva se v sporazumu s c. kr. ministerstvom notranjih stvari slavna zbornica, da poizve mnenja zadrug v svojem zborničnem okraju ter se sama izjavi, ali bi bilo po nazorih čestite zbornice z ozirom na zdanje odnošaje in potrebe umestno, ne zahtevati obrtnega dopustila za trgovstvo s takimi tiskovinami, katere so določene zgolj potrebam obrta in društvenega življenja.“

(Dalje prih.)

Dnevne novice.

(„Proslavljena goba.“) S to „slavno“ stvarjo pečali sta se dunajska „N. F. P.“ in graška „Tagespost“, pripovedovali o čudežih in delali zlobne opazke. Vredništvo „Grazer-Volksblatta“ vprašalo je nekoga v Ljubljani, kaj je resnice na tem. Dotični dopisnik je doslovno prevel naš članek o „proslavljeni gobi“ z dné 7. julija ter dostavil, da bližnji prebivalci pri omenjenem gozdiču nikakor niso tako praznoverni, marveč so le pomilovali radovedne obiskovalce gobe. Lažnjivi ljubljanski dopisnik v imenovana dva židovska lista naj se ne boji za versko čistost naroda našega, ker celó v Berolinu, središči nemške inteligencije, omikanci iščejo razsodbe o svoji prihodnosti pri vedežjih s kvartami. Sploh pa „das unverfälschte Deutschthum“ ni dalo miru dopisniku, ki je hotel zopet pred svetom črniti gosp. deželnega predsednika in konečno

Slovence. Take laži same obsojajo nemško poštenost in resnicoljubje dotičnega dopisnika. Bodi mu v to lažbo, da bukev več ne stoji in goba več ne raste.

(Družba sv. Cirila in Metoda) je prosila znižane vozne za vdeležnike velike skupščine na Ptui. Dne 4. julija odgovorilo je glavno ravnateljstvo na Dunaji z odlokom št. 3781 družbenemu prvomestniku, da tej prošnji žalibog (leider!) ne more vstreči.

(Nove sv. maše) bodo darovali gg. novomašniki: Peter Bohinjec 29. julija v Št. Jurji; Janez Čebašek 5. avgusta v Trbovljah; Fran Hribar 12. avgusta v Vodichah; Janez Krek 23. julija na Brezjah; Janez Nemanjič 29. julija v Metliki; Matija Hak 23. julija na Brezjah; Konrad Texter 5. avgusta v Tržiči; Fran Avsec 5. avgusta v Šmihelu; Josip Gregorič 29. julija v Ambrusu; Anton Jemec 5. avgusta v Davči; Fran Lakmayer 5. avgusta v Stepanovcih; Josip Pristov 29. julija na Breznici; Leopold Rihar 5. avgusta v Kropi; Janez Zupan 12. avgusta v Št. Jurji.

(Kmetijsko potovalno predavanje na Breznici) ima tajnik c. kr. kmetijske družbe gosp. G. Pirc v nedeljo 15. t. m. popoldne po cerkvenem pravilu.

(Nevarno zbolel) je župnik v Planini pri Raketu, č. g. Fr. Rihar.

(Na tukajšnjem učiteljski) delalo je zrelostne izpite 13 pripravnikov; 10 jih je napravilo izpit z dobrim vspehom, 2 ponavljala bota izpit čez dva meseca, 1 čez jedno leto. Na ženskem oddelku, kjer sta letos le prvi in tretji razred, oglasili sta se dve kandidatinji; ena je napravila izpit, druga je pala za eno leto.

(Šolska skušnja v „Marijanišči“) ob sklepu šolskega leta se je vršila danes kaj slovesno. Prostorna dvorana je bila pripravljena za šolsko sobo, za klopni sta bila postavljena klavir in harmonij za spremljanje petja. Ob 3/4 9. se pripelje gosp. deželni predsednik baron Winkler, pozneje pride poročevalec v deželnem odboru g. Karol Dežman, in tudi mil. gosp. knezoškof oveseli šolsko sirotno mladež s svojo drago navzočnostjo. Poleg teh bili so tudi drugi gospodje, n. pr. mil. gosp. prošt dr. Jarc, predsednik Vincencije družbe g. Karol Pollak, dr. Nejedly, Jos. Šiška i. dr. prisotni pri tej slovesnosti. Dečki so čvrsto odgovarjali v krščanskem nauku in drugih predmetih, zlasti pa so krepko peli cesarsko in papeško himno in umeten, zanimiv spev: „Dan v šoli“, ki ga je vglasbil J. Petz; vzbujal je mnogo veselja. Peli so ga dečki dvakrat.

Gospod predsednik je kaj prijazno nagovoril otroke; pozneje po njegovem odhodu so spodbujevale besede mil. knezoškofa gojence k poštenemu življenju; k sklepu je g. Karol Dežman kot zastopnik deželnega odbora opominjal dečke, ki se bodo podali sedaj iz hiše, k hvaležnosti do zavoda in do dobrotnikov. Komaj je treba omeniti, da so se odprle tudi zlate bukve in so se razdelile „premijs“. Bil je to dan za zavod. Razumeva se, da gré za to velika hvala onim, ki se trudijo z dečki v šoli: gosp. p. Ehrenfriedu Zupetu in gđc. Fr. Ileršičevi, kakor tudi gospodoma p. Angeliku Hribarju in Jos. Majerju, učitelju na prvi mestni deški šoli, ki sta blagovoljno spremljevala petje na harmoniju in klavirju. Kako lepe sadove rodi krščanska dobrotelost pod varstvom družbe sv. Vincencija!

(Učiteljska konferencija) za okraj okolice ljubljanske vršila se bo dné 17. t. m. v šolski sobi druge mestne deške šole v Ljubljani.

(Program delitve premij za govejo živino), ki bode v Dolenjem-Logateu v ponedeljek dné 23. julija. Slavno c. kr. ministerstvo kmetijstva je na predlog c. kr. kmetijske družbe kranjske blagovolilo dovoliti, da se v Dol. Logateu za notranjsko stran napravi delitev premij za govejo živino, in je v ta namen dovolilo potrebni denar. Namen tej razstavi in delitvi premij je: a) Da se živinorejce te strani dežele in pa cele Kranjske s primerjanjem goved različnih krajev spodbudijo v napredek živinoreje in o njem poučijo; b) da se razvidi vspeh, ki se je vzlasti s pripomočjo državne podpore dasihmal dosegel pri reji naše domače goveje živine; c) da se gledé na postavu zoper govejo kugo od leta 1879 več goveje živine izredi in oživi kupčija z domačo živino ne le doma na Kranjskem, temveč tudi v vnanje dežele. 1. Pravice do premij v Logateu imajo vsi živinorejci pol. okrajev logaškega in postojinskega ter sodnijskega okraja vrhniškega. 2. Na razstavo pripeljana živina se postavi na določeni prostor v

Dol. Logatec. Do 9. ure dopoldne mora pa vsa živina na mestu razstave biti, in sicer posebej junci, in posebej telice in posebej krave na ograjah privezane. Vsak lastnik mora sam skrbeti, da ima njegova živina hlapec ali dekle, ki živini streže. 3. Živina, katera hoče premije deležna postati, mora najmanj že pol leta lastnina tistega gospodarja biti, ki jo razstavi. To mora razstavnik dokazati s spričalom svojega županstva. 4. Možje, kateri bodo sodili premiranje živine, izberó se po dotičnem predpisniku c. kr. ministerstva kmetijstva in se morajo ravnati po propisih za to določenih. 5. Kdor je premijo dobil, mora se s posebnim pismom zavezati, da bode spolnil vse, kar imenovani ministerski predpisnik veleva ter da bode premirano goved najmanj eno leto za pleme obdržal. 6. V razstavo se pripuščajo: junci (biki), ki so $\frac{1}{2}$ do 3 leta stari, breje telice, ki so najmanj 2 leti stare, molzne krave, ki so imele eno, dvoje, tri, štiri ali k večjemu 5 telet. Goved smé biti izvirnega marijadvorskega, muriškega, belansko-pinegavskega plemena in pa mešana domača živina z gorej imenovanimi 3 rodovi ali pa tudi z drugimi žlahtnimi rodovi ali pa tudi čisto domača živina. 7. Za izvirne rodove so odločene državne premije tako-le: I. premija za biko: 40 gld., II. 30 gld., III. 25 gld., IV. 20 gld., V. 20 gld., I. premija za telice: 25 gld., II. 20 gld., I. premija za krave: 30 gld., II. 25 gld. Skupaj 235 gld. Za lepo mešano živino in za domačo živino so odločene državne premije tako-le: I. premija za biko: 30 gld., II. 25 gld., III. 20 gld., IV. 20 gld., V. 15 gld., I. premija za telice: 15 gld., II. 10 gld., I. premija za krave: 20 gld., II. 15 gld. Skupaj 170 gld. Vseh premij je devetnajst — in sicer 10 za biko. Za premovanje odločenega denarja je 405 gld. Notranjski kmetovalci se opozarjajo, da se obilno vdeležé razstave.

(Upokojen) je svetnik deželnega sodišča v Celji, g. Alojzij Pesarič.

(Zrelostne izpite) na gimnaziji tržaški delalo je 28 učencev; šest jih je napravilo izpite z odliko, pet jih bo ponavljalo po počitnicah. — Na učiteljski v Kopru je izmed 10 Slovencev 1 pal za jedno leto, 2 za dva meseca, 1 napravil z odliko, ostali z dobrim vspehom.

Telegrami.

Dunaj, 12. julija. „N. F. P.“: Tudi letos se bode sešel Kálnoky z Bismarckom tekom poletja; kraj in dōba še nista določena, a skoraj gotovo koncem avgusta ali začetkom septembra.

Belgrad, 12. julija. Prestolonaslednika pričakujejo semkaj tekom prihodnjih 24 ur.

Wiesbaden, 11. julija. Srbska kraljica se je zavezala, da bo ostala v Wiesbadnu, dokler ne bo rešena ta zadeva; tajno se redarstveno nadzoruje. Na vprašanje redarstvenega predsednika se je odločno branila izročiti prestolonaslednika Protiću.

Kiel, 11. julija. Z najvišjim ukazom so se za cesarjev prihod izdale posebne naredbe načelniku admiralitete. Cesar se bo vkrcal na „Hohenzollern“ ter spremljan od prve in druge divizije večbalne mornarice in torpednih ladije odpeljal na široko morje dne 14. julija dopoldne. Torpedni mornarični oddelek se bo povrnil iz Bülka v Kiel.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
11.	7. u. zjut.	733-7	13-2	brezv.	oblačno	5-40 dež
	2. u. pop.	730-6	22-0	sl. jzap.	del. jasno	
	9. u. zveč.	729-8	18-0	"	"	

Zjutraj megla, čez dan deloma jasno, zvečer oblačno. po noči dež. Srednja temperatura 17-8°C., za 0-9° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

12. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	80 gl. 75 kr.
Sreberna 5% po 100 " 16%	82 " 40 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	112 " 45 "
Papirna renta, davka prosta	96 " 35 "
Akcije avstr.-ogerske banke	876 " — "
Kreditne akcije	307 " 60 "
London	125 " — "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 91 "
Cesarski cekini	5 " 91 "
Nemške marke	61 " 25 "

Izdajatelj: Jožef Jerič.

VABILO

III. VELIKI SKUPŠČINI

družbe sv. CIRILA in METODA

na Ptuiji, v nedeljo dné 29. julija 1888.

YSPORED:

- I. Božja služba pri oo. minoritih o $\frac{1}{2}$ 11. uri dopoldne.
- II. Zborovanje v »Narodnem domu« o $\frac{1}{2}$ 12. uri.
 1. Prvomestnikov nagovor.
 2. Tajnikovo poročilo.
 3. Blagajnikovo poročilo.
 4. Nadzorništva poročilo.
 5. Volitev*) jedne tretjine odbornikov. — Izžrebani so bili naslednji udje družbinnega vodstva:
 1. Matej Močnik,
 2. Ivan Murnik,
 3. dr. Josip Vošnjak,
 4. Andrej Zumer.
 6. Volitev nadzorništva (5 udov*).
 7. Volitev razsodništva (5 udov*).

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani dné 11. julija 1888.

Prvomestnik: Tomo Zupan.

Podpredsednik: Luka Svetec.

*) Iz § 16 gl. pravil: Vsako leto izstopi jedna tretjina. Prve dve leti določa zreb vodstvene ude, ki izstopijo. Nadzorniki in razsodniki pa se volijo vsako leto iz novih.

Iz § 14: Velike skupščine se vdeležujejo s posvetovalno in glasovalno pravico: a) udje družbinnega vodstva, b) pokrovitelji, c) udje družbinnega vodstva, d) udje družbinnega nadzorništva in razsodništva in e) podružnični zastopniki. — Število podružničnih zastopnikov ustanavlja se tako, da je na vsaki 50 družbenikov en zastopnik; vendar pa mora vsaka podružnica najmanj po jednega imeti.

Letovišče

na Bernci, na Koroškem (Fürnitz in Kärnten) pol ure od toplie beljaških; železniška in poštna postaja, gostilna

Julija pl. Kleinmayra

z lepimi sobami in dobro kuhinjo po nizki ceni. Naznani posostniki v imenovan, povsem slovenski in jako prijetni kraj. (2)

Štev. 2970.

Oklic.

(1)

Od c. kr. okrajnega sodišča v Trebnji se naznanja, da se bode v sredo 18. julija 1888 ob 10. uri dopoldne v zapuščino Matije Radelj-na na Gornji Dobravi pri Trebnji spadajoča goveja živina skupaj 25 glav in med temi dva para pitanih volov, dalje razno žito po javni dražbi proti gotovemu plačilu prodajalo.

C. kr. okrajno sodišče Trebnje dné 8. julija 1888.

Umrli so:

6. julija. Antonija Mallner, zasebnica, 82 let, Igriske ulice št. 6, Marasmus.

7. julija. Jak. Senčar, župnik, 45 let, Gradišče št. 2, pljučna tuberkuloza.

Pomoč

je ponuja pri vseh boleznih, posebno pri taci, ki navstanejo vsled sprijene krvi, dalje pri božjasti, živčnih boleznih, boleznih v ušesih, pljučnih in želodčnih boleznih, naduhi, slabostih, protinu, trganji po udih in vseh ženskih boleznih. Trakulja se zaježeno odstrani z glavo v 2 urah. Metoda, ki je hitra in gotova, podpira se z izvrstnimi in mnogostanskimi izkušenimi sredstvi. Obširna poročila s pismenimi znakami za odgovor naj se pošljejo naslovom: (9)

„Hygiea-Officin“
Vratislava (Breslau) II.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkvi v g. J. Vilharja hiš št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so oljnaté barve v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popolno pozamentirajo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zaježeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

Uzorec blaga resnim kupecem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federadratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gld. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gld., žimnate modroce po 20 gld., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe, in sicer za 20 odstotkov ceneje, kakor drugod.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela. Cenilnik s podobani zastonj in franko.

ZABAVI IN POUKU.

Izhaja po jedenskrat na mesec.

DOM
in
SVET

Za celo leto 1.60
Za pol leta .80

ZABAVI IN POUKU.

Zavod za pohištvo in dekoracije

Frana Doberlet-a

Frančiškanske ulice št. 14 — Ljubljana — Dunajska cesta h. št. 8

priporoča svojo jako bogato zalogo

oprav za spalnice, jedilnice in saolne, pohištva vsake vrste,

od najpriprostejšega in najcenejšega do najfinejšega. — Velika zaloga obojev, rouleaux, okenskih karniš, zastorov, preprog in snovi za hišno opravo.

Oprava za stanovanja, hotele, kopelji, gostilnice, kavarne.

Priproste in razkošne

ženitovanjske bale, solidno in ceno izdelane.

Vsakovrstne dekoracije.

Jaz prodajam pod jamstvom le dobro brezhibno blago po jako nizkih cenah, — po sporazumljenji tudi proti obročnim plačilom — in priporočam torej svoj zavod vsem, zlasti pa velečastitim gospodom duhovnikom za izdelavo dekoracij za cerkvene namene. Z velespoštovanjem

(8)

Fran Doberlet.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.